

- a) ustalania zaszerogowań pracowników przedsiębiorstwa, z wyjątkiem dyrektora i jego zastępców, zgodnie z obowiązującym systemem płac i stawkami;
- b) zaszerogowywania pracowników przedsiębiorstwa w wyjątkowo uzasadnionych wypadkach do grupy (stawki) uposażenia bezpośrednio wyższej, niż przewidują przepisy dla danego stanowiska, oraz przyznawania wybitnym specjalistom wynagrodzeń ryczałtowych w ramach zatwierdzonego funduszu płac w uzgodnieniu z radą zakładową; ryczałt nie może być udzielony dyrektorowi przedsiębiorstwa i jego zastępcom bez zgody Ministerstwa Szkolnictwa Wyższego; wysokość górnej granicy ryczałtu ustala się na 5.000 zł;
- 3) wypłacania w uzasadnionych przypadkach pracownikom przedsiębiorstwa zaliczki na poczet wynagrodzenia do wysokości 10-dniowego zarobku miesięcznego;
- 4) tworzenia w ramach planu kosztów ogólnowydawniczych funduszu dyspozycyjnego i rozporządzania nim zgodnie z ustalonymi zasadami;
- 5) odpisywania na podstawie protokołów komisji inwentaryzacyjnych nie zawinionych ubytków nadzwyczajnych wynikających z przyczyn losowych;
- 6) rozkładania należności na raty (§ 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 maja 1956 r. w sprawie określenia

zasad i trybu oraz organów właściwych do wydawania decyzji o umarzaniu oraz o udzielaniu ulg w spłaceniu należności przysługujących jednostkom budżetowym oraz państwowym instytucjom, przedsiębiorstwom i bankom — Dz. U. Nr 17, poz. 93);

7) spisywania na straty:

- a) nie zawinionych niedoborów materiałowych, produkcji w toku oraz wyrobów gotowych,
- b) należności nieściągalnych.

§ 4. W pozostałych dziedzinach przedsiębiorstwu przysługują uprawnienia do:

- 1) zatwierdzania cen na podstawie obowiązujących przepisów;
- 2) sprzedaży wyrobów gotowych bez udziału organizacji zbytu za zgodą Ministerstwa Szkolnictwa Wyższego;
- 3) wypłacania osobom prywatnym z tytułu dostaw i usług jednorazowo kwot w gotówce do wysokości 3 tys. zł.

§ 5. Przedsiębiorstwo może odmówić przysyłania sprawozdań statystycznych, jeżeli nie są one zatwierdzone przez Główny Urząd Statystyczny.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 6 lutego 1959 r.

Minister Szkolnictwa Wyższego: w z. *H. Golański*

86

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 14 lutego 1959 r.

w sprawie trybu ustalania cen na wyroby i opłat (taryf) za usługi w resorcie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

W związku z zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 30 września 1953 r. w sprawie przekazania właściwym ministrom uprawnień do ustalania cen produktów nietypowych i opłat za nietypowe usługi, nie objęte obowiązującymi cennikami (taryfami), wykonywane przez przedsiębiorstwa przemysłu kluczowego i świadczone w obrębie gospodarki społecznej (Monitor Polski Nr A-94, poz. 1311) oraz zarządzeniem Państwowej Komisji Cen z dnia 22 listopada 1958 r. w sprawie przekazania Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych uprawnień do ustalania cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych oraz cen robót (usług) o charakterze przemysłowym (Biuletyn Państwowej Komisji Cen Nr 35) zarządza się, co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Zarządzenie dotyczy trybu ustalania cen na wyroby zaopatrzeniowe i inwestycyjne oraz opłat (taryf) za usługi o charakterze przemysłowym, a także opłat za usługi świadczone przez laboratoria, zakłady badawcze, jednostki projektowania itp., zwane dalej „usługami”, dostarczane przez przedsiębiorstwa i instytuty, podległe Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, zwane dalej „przedsiębiorstwami”.

2. Zarządzenie nie dotyczy trybu ustalania cen kosztorysowych na roboty budowlano-montażowe, cen na prace projektowe w zakresie robót budowlano-montażowych oraz opłat za nadzór autorski i inwestorski.

§ 2. 1. Przedsiębiorstwo dostarczające wyroby lub usługi, na które nie ma ustalonych cen zbytu (opłat) w obowiązują-

cych cennikach państwowych i ich uzupełnieniach, jak też wyroby, na które nie ma cen detalicznych, obowiązane jest jako dostawca ustalić cenę (opłatę) we własnym zakresie lub wystąpić z wnioskiem o jej ustalenie w trybie określonym w zarządzeniu.

2. Ze względu na zakres uprawnień przy zatwierdzaniu cen zbytu lub opłat rozróżnia się:

- 1) wyroby lub usługi nie mające ustalonych cen zbytu (opłat), produkowane (świadczone) seryjnie lub stale powtarzające się w produkcji bądź przeznaczone dla szerszego kręgu odbiorców lub produkowane dla obrotu składowego, które należy umieścić w obowiązujących cennikach państwowych;
- 2) wyroby produkowane i zbywane lub usługi świadczone wyłącznie w obrocie między przedsiębiorstwami nadzorowanymi przez tę samą jednostkę nadrzędną, jeżeli nie są objęte obowiązującymi cennikami państwowymi lub ich uzupełnieniami;
- 3) inne wyroby lub usługi nie objęte obowiązującymi cennikami lub ich uzupełnieniami, nie przewidziane w pkt 1 i 2.

II. Tryb ustalania cen przez przedsiębiorstwa będące dostawcami oraz ich uprawnienia w tym zakresie.

§ 3. 1. Ceny zbytu lub opłaty określone w § 2 ust. 2 pkt 3 ustala dostawca w porozumieniu z odbiorcą, a w razie nieosiągnięcia porozumienia — jednostka nadrzędna dostawcy w porozumieniu z odbiorcą lub jednostką nadrzędną odbiorcy.

2. W odniesieniu do wyrobów i usług nietypowych, jeżeli wartość jednorazowego zamówienia przekracza 10.000 zł, jed-

nostka nadrzędna dostawcy może zastrzec do swej decyzji ustalenie ceny zbytu. W takim wypadku ceny zbytu lub opłaty ustala jednostka nadrzędna dostawcy w porozumieniu z odbiorcą.

3. Porozumienie z odbiorcą następuje przez przesłanie odbiorcy wstępnej kalkulacji kosztu własnego wraz z propozycją co do wysokości ceny zbytu lub opłaty. Jeżeli w ciągu 14 dni od daty wysłania kalkulacji odbiorca nie zgłosił zastrzeżeń co do wysokości ceny lub opłaty, uważa się, że wyraża zgodę na proponowaną cenę zbytu lub opłatę.

4. Ceny zbytu lub opłaty ustalone przez dostawcę lub jednostkę nadrzędną dostawcy w trybie przewidzianym w ust. 1—3 obowiązują jedynie w odniesieniu do określonego zamówienia odbiorcy.

5. Ceny zbytu na wyroby lub opłaty, o których mowa w § 2 ust. 2 pkt 3, należy ustalać stosownie do zasad określonych w uchwale nr 701 Rady Ministrów z dnia 24 września 1953 r. w sprawie zasad ustalania cen produktów nietypowych oraz opłat za nietypowe usługi, nie objęte obowiązującymi cennikami (taryfami), wykonywane przez przedsiębiorstwa przemysłu kluczowego i świadczone w obrębie gospodarki społecznej (Monitor Polski z 1953 r. Nr A-94, poz. 1304 i z 1954 r. Nr A-50, poz. 684).

III. Tryb postępowania przy ustalaniu cen przez jednostki nadrzędne przedsiębiorstw oraz tryb składania wniosków o zatwierdzenie ceny przez odpowiednie władze państwowe.

§ 4. 1. W celu ustalenia ceny zbytu lub opłaty, o których mowa w § 2 ust. 2 pkt 1 i 2, dostawca powinien opracować wstępną kalkulację kosztu własnego wyrobu lub usługi i przesłać ją wraz z wnioskiem o ustalenie ceny (opłaty) do jednostki nadrzędnej.

2. Przy ustalaniu ceny na wyroby, o których mowa w § 2 ust. 2 pkt 1 i 2, należy stosować zasady określone w uchwale nr 957 Rady Ministrów z dnia 9 grudnia 1953 r. w sprawie zasad ustalania cen na środki produkcji wytwarzane przez przemysł wielki i średni oraz opłat za roboty i usługi wykonywane przez tenże przemysł (Monitor Polski z 1954 r. Nr A-63, poz. 823).

§ 5. Jednostka nadrzędna dostawcy:

- 1) w odniesieniu do wyrobów lub usług wymienionych w § 2 ust. 2 pkt 2 zatwierdza ceny zbytu lub opłaty we własnym zakresie, na podstawie sporządzonych przez dostawcę wstępnych kalkulacji kosztu własnego;
- 2) w odniesieniu do wyrobów lub usług wymienionych w § 2 ust. 2 pkt 1 kieruje wniosek dostawcy wraz z wstępną kalkulacją kosztu własnego do Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych (Departamentu Finansowo-Ekonomicznego), a w odpisie do głównego odbiorcy i dystrybutora, jeżeli artykuł objęty jest centralną dystrybucją, powiadamiając ich o konieczności zgłoszenia do Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych (Departamentu Finansowo-Ekonomicznego) w ciągu 20 dni od daty otrzymania wniosku, uwag co do wnioskowanej ceny.

§ 6. Jednostka nadrzędna dostawcy po upływie 3 miesięcy od zatwierdzenia ceny na wyroby, o których mowa w § 2 ust. 2 pkt 1, przesyła do Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych (Departamentu Finansowo-Ekonomicznego) porównawcze zestawienie wstępnej kalkulacji kosztu własnego danego wyrobu z kalkulacją wynikową za okres pierwszych trzech miesięcy prowadzenia produkcji tego wyrobu. Jeżeli cykl produkcyjny tego wyrobu trwa dłużej niż trzy miesiące, zestawienie porównawcze z kalkulacją wynikową należy przesłać po zakończeniu pierwszej serii produkcji.

§ 7. Przepisy § 4, § 5 pkt 2 i § 6 mają odpowiednie zastosowanie w razie wystąpienia z wnioskiem o zmianę cen obję-

tych obowiązującymi cennikami państwowymi lub ich uzupełnieniami.

IV. Tryb ustalania dopłat lub opustów od ceny zbytu w razie dokonania na żądanie odbiorcy zmian w konstrukcji lub jakości wyrobu.

§ 8. 1. Jeżeli centrala handlu zagranicznego lub inna jednostka gospodarki społecznej będąca odbiorcą wyrobu, którego cena zbytu jest ustalona w cenniku, żąda dokonania nie przewidzianych w normach technicznych, warunkach technicznych, katalogach lub cennikach zmian w wykonaniu lub wyposażeniu wyrobu, to dostawca w porozumieniu z odbiorcą, a w razie nieosiągnięcia porozumienia — jednostka nadrzędna dostawcy w porozumieniu z odbiorcą ustala dopłatę lub opust od obowiązującej ceny zbytu.

2. W odniesieniu do wyrobów przeznaczonych na eksport dopłatę lub opust, o którym mowa w ust. 1, należy ustalać stosownie do przepisów zarządzenia nr 81 Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 31 maja 1955 r. w sprawie sposobu i trybu ustalania cen na artykuły pochodzące z importu lub przeznaczone na eksport oraz opłat za usługi świadczone w obrocie zagranicznym za pośrednictwem przedsiębiorstw handlu zagranicznego.

3. Dopłaty lub opusty ustalone przez dostawcę obowiązują jedynie w odniesieniu do określonego zamówienia.

V. Tryb postępowania przy ustalaniu cen fabrycznych i detalicznych.

§ 9. 1. Równocześnie z wnioskiem o ustalenie ceny zbytu na wyroby wymienione w § 2 ust. 2 pkt 4 należy złożyć wniosek o ustalenie ceny fabrycznej.

2. Przy opracowywaniu wniosków o ustalenie cen fabrycznych należy stosować zasady określone w uchwale nr 83 Rady Ministrów z dnia 4 lutego 1956 r. w sprawie zasad, kompetencji organów i trybu ustalania cen fabrycznych i cen porównywalnych na nowo produkowane wyroby oraz w sprawie rejestracji cen fabrycznych i cen porównywalnych (Monitor Polski Nr 16, poz. 234).

§ 10. 1. Wnioski o ustalenie cen detalicznych na wyroby nie posiadające cen detalicznych należy składać w trybie, o którym mowa w §§ 4 i 5 pkt 2.

2. Przepisy ust. 1 nie naruszają przepisów zarządzenia nr 13 Państwowej Komisji Cen z dnia 8 lutego 1957 r. w sprawie cen detalicznych artykułów wytwarzanych przez państwowe przedsiębiorstwa przemysłowe w ramach produkcji ubocznej (Biuletyn Państwowej Komisji Cen Nr 6).

VI. Przepisy końcowe.

§ 11. O ile jednostka produkująca i odbiorca nie dojdą do porozumienia co do wysokości i sposobu ustalenia ceny lub opłaty oraz stosowania cen lub opłat, decyduje Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 12. Tracą moc:

- 1) zarządzenie Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 15 lipca 1954 r. w sprawie trybu ustalania cen na produkty nietypowe i opłat za nietypowe usługi wykonywane przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli (Monitor Polski Nr A-74, poz. 903 wraz z późniejszymi zmianami),
- 2) zarządzenie Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 20 grudnia 1954 r. w sprawie trybu ustalania cen na produkty nietypowe i opłat za nietypowe usługi, wykonywane przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Przemysłu Materiałów Budowlanych i świadczone w obrębie gospodarki społecznej (Monitor Polski z 1955 r. Nr 8, poz. 88),
- 3) zarządzenie Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 7 lutego 1955 r. w sprawie trybu ustalania cen na produkty nietypowe i usługi nietypowe, wykonywane przez

przedsiębiorstwa budownictwa przemysłowego na rzecz przedsiębiorstw gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr 17, poz. 179),

- 4) zarządzenie Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 31 października 1955 r. w sprawie trybu postępowania przy ustalaniu cen (Monitor Polski Nr 119, poz. 1579),
- 5) zarządzenie nr 95 Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 25 kwietnia 1956 r. w sprawie zatwierdzenia cen fabrycznych i cen porównywalnych na nowo pro-

dukowane wyroby oraz w sprawie rejestracji tych cen — w zakresie cen fabrycznych,

- 6) zarządzenie nr 179 Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 20 lipca 1956 r. w sprawie ustalania cen zbytu, cen fabrycznych i cen porównywalnych na nowo produkowane wyroby w Centralnym Zarządzie Przedsiębiorstw Remontowo-Montażowych i Produkcji Części Zamiennych oraz rejestrowania tych cen.

§ 13. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych:
S. Pietrusiewicz

87

OBWIESZCZENIE PREZESA NARODOWEGO BANKU POLSKIEGO

z dnia 1 marca 1959 r.

w sprawie kursów dewiz i pieniędzy zagranicznych.

Na podstawie art. 12 pkt 5 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) ogłaszam tabelę kursową nr 3/59, stanowiącą załącznik do obwieszczenia.

Tabela zawarta w załączniku obowiązuje od dnia 1 marca 1959 r. Jednocześnie traci moc tabela kursowa nr 2/59,

stanowiąca załącznik do obwieszczenia Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 1 lutego 1959 r. w sprawie kursów dewiz i pieniędzy zagranicznych (Monitor Polski Nr 12, poz. 40).

Prezes Narodowego Banku Polskiego: w z. Cz. Bajer

Załącznik do obwieszczenia Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 1 marca 1959 r. (poz. 87).

TABELA KURSOWA Nr 3/59

I. Kursy podstawowe.

D e w i z y				B a n k n o t y		
kupno zł	sprzedaż zł	średni kurs zł		kupno zł	sprzedaż zł	średni kurs zł
7,98	8,02	8,—	Albania	100 leków	—	—
—	—	—	Argentyna	100 pesów	5,80	6,30
8,94	8,98	8,96	Australia	1 funt	8,60	9,—
15,39	15,49	15,44	Austria	100 szylingów	15,30	15,40
7,98	8,02	8,—	Belgia	100 franków	7,95	8,05
—	—	—	Brazylia	100 cruzeirów	2,60	3,—
58,67	58,97	58,82	Bulgaria	100 lewów	—	—
83,79	84,21	84,—	Ceilon	100 rupii	53,—	65,—
199,50	200,50	200,—	Chiny	100 manów	—	—
55,42	55,70	55,56	Czechosłowacja	100 koron	—	—
57,77	58,05	57,91	Dania	100 koron	57,55	58,05
11,46	11,52	11,49	Egipt	1 funt	11,46	11,52
12,51	12,57	12,54	Finlandia	1000 marek	11,30	12,30
8,08	8,12	8,10	Francja	1000 franków	8,—	8,08
9,52	9,56	9,54	Hiszpania	100 pesetów	6,30	6,60
105,—	105,52	105,26	Holandia	100 florenów	105,—	105,50
83,79	84,21	84,—	Indie	100 rupii	80,—	83,—
13,30	13,36	13,33	Jugosławia	1000 dinarów	4,90	5,40
4,10	4,14	4,12	Kanada	1 dolar	4,06	4,08
332,20	333,80	333,—	Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna	100 wonów	—	—
126,63	127,27	126,95	Liban	100 funtów	121,50	127,70
99,75	100,25	100,—	Monгоlska Republika Ludowa	100 tugrików	—	—
179,55	180,45	180,—	Niemiecka Republika Demokratyczna	100 marek	—	—
94,76	95,24	95,—	Niemiecka Republika Federalna	100 marek	94,50	95,50
55,86	56,14	56,—	Norwegia	100 koron	55,—	56,—
83,79	84,21	84,—	Pakistan	100 rupii	66,—	82,—
13,878	13,948	13,913	Portugalia	100 escudów	13,75	14,—
66,50	66,84	66,67	Rumunia	100 lei	—	—
3,99	4,01	4,—	Stany Zjednoczone Ameryki Północnej	1 dolar	3,99	4,01
111,92	112,48	112,20	Syria	100 funtów	100,—	110,—
92,36	92,84	92,60	Szwajcaria	100 franków	92,25	92,75
77,13	77,51	77,32	Szwecja	100 koron	77,12	77,52
—	—	—	Turcja	100 funtów	25,—	29,—
—	—	—	Urugwaj	100 pesów	32,—	44,—
33,989	34,159	34,074	Węgry	100 forintów	—	—
11,17	11,23	11,20	Wielka Brytania	1 funt	11,17	11,23
1,357	1,363	1,36	Wietnamska Republika Demokratyczna	1000 dongów	—	—
6,38	6,42	6,40	Włochy	1000 lirów	6,30	6,50
99,75	100,25	100,—	Z.S.R.R.	100 rubli	—	—

1 gram czystego złota — zł 4.50.